

[Justitsministeren]

mødet sted i morgen, og derfor kan jeg ikke i dag fortælle, hvad nævnet siger om forslaget. Men også dets opfattelse vil selvsagt gå videre til retsudvalget.

De adoptionsformidlende organisationer har haft møde med retsudvalget og har også haft møde med mig, og dér kom vi mere ind på de regelændringer, jeg foreslår. Det er rigtigt, at der er betænkeligheder ved, at enlige skal kunne adoptere, men ikke hos samtlige organisationer. Om de mener, det er forkert, at man bare giver adgang til det, som man foreslår det her, i stedet for at udelukke det, kan jeg ikke rigtig sige. Jeg mener ikke, at betænkelighederne var af denne størrelsesorden.

Jeg tror ikke, at der er større betænkeligheder ved kravet om 3 års samliv. Må jeg sige til fru Inge Krogh i den forbindelse, at vi fortsat vil kræve ægteskab på adoptions-tidspunktet. Det er noget, de lægger megen vægt på i de adoptionsformidlende organisationer, fordi de siger, at hvis ikke der er tale om ægteskab, når adoptionen finder sted, så vil det være vanskeligt at få børn fra udlandet.

Med hensyn til alderen er der ikke samme opfattelse hos alle organisationer. Det rækker fra tvivl til, vi kan vel kalde det glæde over forslaget. Mit indtryk er, at disse organisationer er parate til en vis udvidelse.

Jeg vil gerne nævne en tanke, som vel også kommer frem under retsudvalgets drøftelser: kunne man ikke i stedet for det, jeg foreslår, en forhøjelse til 45 år, have en ordning, hvorefter forskellen imellem barnets alder og hver af forældrenes alder må være højst 40 år? Det ville jo give en liberalisering, når det drejer sig om de større børn, som der også er større muligheder for at få til adoptionen, mens udvidelsen kun vil blive meget begrænset, når det drejer sig om børn i den helt unge alder.

Der blev spurgt, hvorfor jeg ønsker en udvidelse af aldersgrænserne. Jeg vil for så vidt gerne svare med en henvisning til det, fru Lissa Mathiasen var inde på, nemlig at alderskravene normalt skal være som i de tilfælde, hvor det drejer sig om egne børn. Det mener jeg også, men jeg synes heller ikke, de skal være ringere. Det er dog en kendsgerning, at der i samlivsforhold, i ægteskabsforhold, kan være en betydelig aldersforskel imellem de to parter i ægteskabet. Vi kan

ikke komme uden om – i hvert fald ikke, når det er den kvindelige part, der er den yngste – at vi her udelukker nogle fra adoption, der selv under normale forhold kunne få barnet. Det kan klares på den måde, jeg har foreslået, og måske også på den måde, der er foreslået i det, jeg refererede før fra mødet med de adoptionsformidlende organisationer. Det kunne også klares ved at se væk fra kravet til den enkelte forælder og kun tage den sammenlagte alder. I øjeblikket har man jo begge dele.

Jeg er selvsagt parat til at drøfte de muligheder, der her foreligger, men jeg mener, at de krav, vi har, er for stramme. Det er grunden til, at vi er kommet med dette lovforslag, og til debatten, der har været forud, men også til, at vi nu har den holdning, at de regler, vi har i øjeblikket, er for stive og i nogle tilfælde for uheldige i forhold til de mennesker, der søger at få tilladelse til en adoption.

Det er da rigtigt som mange gange fremhævet, at det er børnenes tarv, man skal se på i disse sager. Sådan er det jo i sager i det hele taget, hvor man beskæftiger sig med børn. Men dette, at man tager hensyn til barnets tarv, mener jeg ikke bør medføre, at man udsætter dem, der ikke gør sig skyldige i noget andet ondt, end at de ønsker at få et barn at leve med i deres familie og ikke selv kan få dette barn, for noget, som de måske ikke opfatter som helt menneskevenligt.

Her synes jeg nok, man må sige, at det er vores pligt at sikre, at reglerne ikke er anderledes, end at behandlingen over for dem, de spørgsmål, der stilles til dem, de undersøgelser, der foretages, altid er i en sådan form, at man stadig væk har for øje, at det, de pågældende bliver undersøgt for, det er noget positivt og ikke noget negativt, nemlig ønsket om at opdrage et barn.

Dertil kommer også, at efter min opfattelse skal man være tilbageholdende, når det drejer sig om familieanliggender, med at gå for stærkt og for kraftigt ind på den måde, at man giver for mange restriktive regler og giver myndighedsbestemmelser af en sådan art, at myndighederne skal foretage en indblanding i noget, der vedrører familieforhold.

Jeg siger tak for de bemærkninger, der er faldet her ved førstebehandlingen i første omgang, både fra dem, der i det store og hele umiddelbart kunne tilslutte sig, og fra